

pieczętka Szkoły Doktorskiej

**OPIS PRZEDMIOTU
ORAZ SPOSOBÓW WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
W SZKOLE DOKTORSKIEJ**

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Warsztat specjalistyczny 5
Język wykładowy	polski
Tytuł /stopień naukowy (zawodowy) oraz imię i nazwisko prowadzącego (prowadzących)	dr Łukasz Białkowski, adiunkt w Katedrze Nauk o Sztuce
Liczba godzin dydaktycznych	12
Liczba punktów ECTS	2
Warunki zaliczenia	Przesłanie konspektów z zadanych lektur, obecność na zajęcia (możliwa jedna nieusprawiedliwiona), aktywność podczas zajęć.
Estetyka relacyjna ma dziś prawie trzydzieści lat. Zaproponowana przez Nicolasa Bourriauda koncepcja z wyjątkowym entuzjazmem przyjęta została przez wielu artystów, którzy wchodzili w świat sztuki mniej więcej od 2002 do 2015 roku. Entuzjazm ten był zresztą może trochę przesadzony, a nawet szkodliwy. Bo z jednej strony estetyka relacyjna miała sporo wad, które chętnie wytykali jej przeciwnicy, z drugiej strony szeroko w świecie sztuki rozpowszechniła się – można odnieść wrażenie – jedynie wersja naskórkowa, zbanalizowana i oderwana od jej korzeni. Im szybciej estetyka relacyjna się popularyzowała, tym łatwiej stawała się słowem-wytrychem, czego najlepiej dowodzi to, że odwołania do niej znajdujemy dzisiaj w tak odległych dziedzinach jak prawo międzynarodowe, psychiatria czy ekonomia. Niemniej jest to na swój sposób niezwykle, że koncepcja, która właściwie pojawiła się 1993 roku razem z artykułem Bourriauda <i>Esthétique relationnelle</i> w magazynie „Documents sur l’art”, okazała się żywotna przez tak długi czas i inspirowała twórców działających w bardzo odmiennych kontekstach. Tak czy owak, zbliżanie się estetyki relacyjnej do trzydziestki skłania do podsumowań i usystematyzowania jej dość krótkiego, ale jednak pełnego sukcesów życia. Jakie były jej początki, jakie argumenty przeciw niej wysuwano? Czy jej wartość jest już tylko historyczna, czy nadal ma coś do powiedzenia? Zarysowaniu odpowiedzi na te kwestie poświęcony zostanie warsztat.	
Literatura	1. N. Bourriaud, <i>Estetyka relacyjna</i>, tł. Ł. Białkowski, MOCAK, Kraków 2012. 2. N. Bourriaud. <i>Postproduction</i>, tł. Ł. Białkowski (w oczekiwaniu na publikację, studentom zostanie udostępniony nieopublikowany manuskrypt będący w posiadaniu prowadzącego zajęcia). 3. C. Bishop, <i>Antagonism and Relational Aesthetics</i>, „October”, nr 110, jesień 2004, s. 51-79. 4. J. Miller, <i>Activism vs. Antagonism: Socially Engaged Art from Bourriaud to Bishop and Beyond</i>, „Field A Journal of Socially Engaged Art Criticism” nr 1(3) 2016, s. 165-183. 5. H. Foster. <i>Arty Party</i>, „London Review of Books”, vol.25 No 23 4

December 2003, pp. 21-22.

6. M. de Certeau, *Wynaleźć codzienność. Sztuki działania*, tl. K. Thiel-Jańczuk. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008.

EFEKTY I WERYFIKACJA

Symbol	Opis efektu uczenia się w Szkole Doktorskiej*	Formy weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w ramach przedmiotu
W1	zna i rozumie – w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek w danej dziedzinie, obejmujący podstawy teoretyczne i zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
W2	zna i rozumie główne tendencje rozwojowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
W3	zna i rozumie metodologię badań w danej dziedzinie	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
W5	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
W6	zna i rozumie ekonomiczne, prawne, etyczne i inne istotne uwarunkowania działalności naukowej lub artystycznej	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
W7	zna i rozumie podstawowe zasady transferu wiedzy do sfery gospodarczej i społecznej oraz komercjalizacji wyników działalności naukowej lub artystycznej i know-how związanego z tymi wynikami	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki i sztuki, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym lub artystycznym	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
U3	potrafi wykorzystując posiadaną wiedzę, dokonywać krytycznej analizy i oceny rezultatów badań, działalności eksperckiej i innych prac	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć

	o charakterze twórczym i ich wkładu w rozwój wiedzy, kultury i sztuki	
U5	potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne w stopniu umożliwiającym aktywne uczestnictwo w międzynarodowym środowisku naukowym lub artystycznym	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
U7	potrafi inicjować debatę i uczestniczyć w dyskursie naukowym i artystycznym	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
U10	potrafi samodzielnie działać na rzecz własnego rozwoju oraz inspirować i organizować rozwój innych osób	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
K1	jest gotów do krytycznej oceny dorobku właściwej dyscypliny realizowanej w ramach szkoły oraz własnego wkładu w jej rozwój	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
K2	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy / sztuki w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć
K5	jest gotów do podtrzymania i rozwijania etosu środowisk badawczych lub twórczych, w tym prowadzenia badań w sposób niezależny, respektowania zasady publicznej własności wyników badań naukowych i pracy twórczej z uwzględnieniem zasad ochrony własności intelektualnej i twórczej	Weryfikacja konspektu, dyskusja podczas zajęć

17.09.2024

data

Silwena Bartłomiej
podpis prowadzącego / prowadzącej zajęcia w ramach przedmiotu

Z-CA DYREKTORA
Szkoły Doktorskiej

Aleksandra Budrewicz

dr hab. Aleksandra Budrewicz, prof. UMK
podpis Dyrektora Szkoły Doktorskiej

data